

Redactor responsabil :
IUSTIN ARDELEAN.

Abonamentele se fac,
plătindu-se nainte în
Oradea-Mare.

Ese în fiecare Duminică.

PREȚUL:

Pe $\frac{1}{4}$ de an 1 fl. 50 cr.
Pe $\frac{1}{2}$ de an 8 fl. — cr.
Pe un an 6 fl. — cr.

Pentru România și
străinătate, un an 20 fr.

V i s u l f e c i ó r e i .

Nu e de mirare, că o fetiță, care a avut un astfel de vis despre *zoologia* (istoria naturală) modernă, părăsește lingura și drugă și se înscrie elevă la gimnasiu.

Anecdote de tot felul.

I.

Într'o zi, vizitiul Regelui Prusiei Frideric al II-lea i-și răsturnă stăpânul cu trăsura cu tot într'un șanț.

Regele se înfurie grozav și începu a injura pe vizitiu.

După ce isprăvi cu injurăturile, vizitiul se întorse către el și-i duse flegmatic :

— Maiestatea Ta n'ai pierdut încă nici o bătălie? ... Măcar că acolo ai condus omeni cuminte și nu niște dobitoce de cai proști! ...

II.

Dascălul I. R. din O. avea și el ca lumea, un cal. Dar cal, nu nimica :

Forma lui era de smeū . . .

Numai cât de slab și rău

Trăgea tot către păreū.

Adese mai avea d-nul dascăl și o căruță după el. Era, cum dăc, pus în rënd și se ținea hët mândru de calul seū.

Nu știu însă cum și din ce pricină, destul atâta, că i-se bolnăvi calul. Aușise el odată, că și cu vitele bolnave merg omenii la medic. Așa și d-nul dascăl temându-se să nu-i peară cumva iubitul seū dobitoc, se hotărî să meargă cu el la medic.

Într'o bună dimineață se sculă, i-și prinse dobitocul la căruță, ia gârbaciul, se aventă în trăsura și „hi, hi te!“ până ce ajunse în Reghinul-săsesc, oprindu-se înaintea locuinței renumitului medic Dr. C. — Acî acatând hățurile în leucă se dădu jos și păși spre ușă.

După ce bătu în ușă o deșchisă și sălutând respectuos făcu vr'o câteva plocominte.

Medicul C. avea un óspe și era tocmai la prând. D-nul dascăl nu se socotî prea mult, fără rugă pe medic să ustenească nițel până afară, că are un cal bolnav și să-l viziteze ce nevoe are, apoi să-l vindece deacă se pricepe.

Medicul albind ca păretele în față, de perplex ce era, nu știea ce să-i respundă. Atunci óspele medicului sculându-se de la masă i-și îndreptă pașii spre d-nul dascăl și-i duse :

— D-nule! Să știi, că d-nul medic nu știe vindeca cal ca acela dela căruța d-tale, fără de acesta ca d-ta; poștește decî și-ți cearcă alt medic pentru calul d-tale!

D-nul dascăl eși ca opărit și o tulî, iar medicul C. remasă spăriat, gândindu-se și resgândindu-se la cele întemplate. Ceî prezenți de la masă isbucniră într'un hohot homeric.

De atunci d-nul das-cal I. R. știe că există și veterinarî.

Popa săsesc și predica.

Șolerial săsesc din sat,
După cum e obligat,
Tot lucrul și 'l-a lăsat,
S'a gătit de predicat.

Multe cărți a studiat,
Multe predicî a cercat
Până 'n fine a aflat
Ceea ce a tot căutat,

O predică minunată
În ideî sfinte bogată,
Scrisă de un Archiereū
Cu frica lui Dumneșeū.

Să apucă, și-o descrie
Până 'n capăt pe-o hârtie
Și încet borborosește
Săsește și românește :

«Auf papaer hun ich dech
Ernst nu teme io de pech!»
Și-o cetește recetește
Până 'n fine răgușește.

În fine Crăciunul vine,
El știea predica bine,
N'avea bietul nici habar,
Căci era în busunar.

Când pe amvon s'a suit
În laturî el a privit,
De patru orî a tușit,
«Votter axer» a cetit.

Și stând cam rescocoiat
Cu ton mare-a cuvântat :
«Christus Dominus burnatus
Am Bethlehem filius natus».

Sașii toți priveau minune
La Șoler „cum predic spune“,
Dar popa a înlemnit
Și stătea ca-un chip cioplit.

Predica s'a isprăvit . . .
Nimica n'a mai grăit,
Busunarul fiind spart
Predica n'a mai aflat.

Predica s'a fost perdut,
Nici a găsit'o mai mult ;
De pe amvon jos s'a dat
Și poporul a plecat.

*

Eū pe Sași i-am întrebat,
Cum popa le-a predicat ?
Drept respuns am obținut :
«Noa, che predic el perdut!»

T. Borza.

LA CUBA.

Marmazela: Domnul meu, sum o ispaniolă infocată, și aș dori din inimă să merg la resbel în contra americanilor; cred că aș învinge.

Oficerul ispaniol: Ei bine, marmazelă, dar vei putea rezista focului yankii-lor?

Marmazela: Nu numai că pot rezista, dar sum sigură de — *cucerire*.

Întrebări caraghioase și răspunsuri nimerite.

Un colaborator al «Tribunei»: Ce crezi, d-nule Șef, ore pentru ce a adresat «veteranul și presidentul presei» *Russu-Șirianu* scrisorile cu «Țeara Hațegului» din n-rii 106 și 107 a «Tribunei Poporului» amicului Dr Gavrilă Suciș și de ce nu tot d-nului Dr Stefan C. Pop, cum o făcu-se asta illo tempore, când călătorea prin Belgia, Franța, Helveția și Italia?

Dr. Dăian: Sigur pentru că d-nul Pop s'a «ciumurluit» deja de ele.

Tot acela: Apoi, d-nule Șef, ce crezi, pentru ce a apărut în n-rul 106 a «Tribunei Poporului» articolul «Chestia importantă» la coda și nu la *capul* fôiei?

Un pas înainte

sau

Conspectul obiectelor menite pentru espozitia din Paris.

Din Sibiiu: Motivul adevărat pentru care un potracăr din Sibiiu a păpat bătaie, în loc să dea el, precum îi era gândul.

Din Reșinari: O curiositate a naturei, un om până acum unicul în totă Europa, carele, de și dotat dela natură cu darul „sorb“-ului și al „sug“-ului, încă totuși n'a observat cantitatea cea mare de zahăr și de apă cu care e înfrumșetât vinul cărciumelor.

Din București: O conștiință și convingere pentru diplomați. Aceasta e pregătită din gummi elasticum și are foarte multe ușițe-resuflători.

Din Cluj: O nouă sortă de hârtie (pe care se tipărește „Ungaria“ lui Gerguț), și care, orî-ce se tipărește pe ea, — *nu roșește*.

Din Pesta: O colecție de lumpi și vagabunđi, cari de minune s'ar putea polosi la fabricatul de hârtie *sugătore*, mai ales când s'ar scrie cu răchiu, vin, orî bere.

În școlă.

Învățătorul: Eū o bat. Să luăm d. e. pisica, cū o bat, tu o bați el... no, Petre, cum merge mai departe?

Elevul (tace).

Învățătorul: Eū o bat, tu o bați... ro... cum? el și ū ca?..

Elevul: Ea fuge.

Dr Dăian: Are minte colegul Russu. Sigur, pentru ca să nu se strice prea de curând, bine știind el, că — *dela cap se strică peștele*.

Tot acela: Și ore pentru ce Russu-Șirianu se cugeta pe sine de «veteranul și presidentul presei» la adunarea dela Hațeg?

Dr Dăian: Ușor de explicat! Fiindcă d-nul Iosif *Vulcan*, jurnalistul de 40 de ani, *nimic nu numără acolo, unde e și — Russu-Șirianu*.

Tot acela: Ore cine a autorisat pe corespondentul nostru, pe d-nul *Osvadă* să umble de braț prin Hațeg cu Russu-Șirianu?

Dr Dăian : A, ce naiv mai ești! Că dără nu oia se leagă de scaiu, fără *scaiul de oie*.

Tot acela : Óre pentru ce merge cu «veteranul și presidentul pressei» Russu, orî unde acesta se duce, și vanitatea lui personală?

Dr Dăian : Că dără acolo se duce și purecele, unde-l duce cânele.

ÎN CUPEŪ.

— Î-ți place, dómna, fumul de țigară?
— Dómne ferește! Nu-l pot suferi! . . .
— Atunci e mare deosebirea între noi. O să veđi numai, cu câtă predilecție fumez eu.

MOGA-LEBEN.

Între draci cel mai cumplit
E Iuda cel urgisit;
Decât el e și mai mare
Cel ce șede pe căldare
Ce 'n pământ e îngropată
Și de bani e îndesată;
Unul însă, cel mai mare,
Ce pe lume seamăn n'are,
Nu e cela de pe bani,
Ci-î — *cela din Răbăganî.*

Smicc.

Dialog.

Russu-Șirianu : Ce ați vedut voi? Nimica. Eū am fost și în Veneția, unde am vedut minuni, am intrat mai în toate casele.

Vulturul : Ei bine, dar în pivnițele caselor din Veneția tot nu ați intrat.

Russu : Eū? Cređi că nu? Parolă că am intrat.

Vulturul : Că dără Veneția e un oraș zidit pe apă și acolo nu există pivniți.

Russu : Ce prostie! Cum nu? . . . Dar sunt zidite pe — *vêrful caselor.*

Tableaux!

O POVESTE.

Din neamuri mari de împerați
Orfanî remas'au patru frați,
Și totă moștenirea lor
Era un pom prea roditor.

Trăiau orfanii în frăție
În mândra lor împărăție,
Din pom ei fructe dulci gustaū,
La póla lui se adumbreaū.

Dar vai! Cu timp au poposit
Găuni turbați din resărit,
Cări zângănind s'au năpustit
Asupra pomului rodit.

Și cum creștea pomele 'n mez
Roiaū găunii tot grămeđi
Și ne 'nfricați de graiū de om
Sugeau tot dulcele din pom.

Orfanii deacă se 'ncecaū
Ai alunga, îi înțepaū,
Încât orî-care trecător
Plângea amar de mi'a lor.

Dar bunul Dumnezeu de sus
Asupra lor mila și-a pus
Și din orfanii slabi și micî
Eșit'au toți viteji voinicî.

Săluî odată de necaz
Au pus atunci un zăgaz :
Din pom găunii cei cumpliți
Cu foc și fum au fost goniți.

*

Acești orfanî de semiđei,
Acești voinicî, toți puî de lei
— De-am fi noi harnicî — *am fi noi,*
Iar cei găuni . . . *ghicîți-voi!* . . .

Don Ramiro.

Din praxa mea.

Nevasta : Mă tem că se va prăpădi sermanul meu bărbat, d-nule doftor!

Medicul : De ce?

Nevasta : Apoi veđi, cât e de slab bietul, și *nu mănca mai nimica.*

Medicul : Nu mănca? Las', că o să-î dau eu o medicină și apoi o-să veđi ce apetit va căpeta.

Nevasta : Dapoi că apetit are bietul, d-nule doftor, dar n'are ce mănca.

Dr Prohod.

În zăpăceala mare.

— Ei, frate, ce făcuși când te prinse croitorul teŭ la întâlnire cu fiica lui?

— M'am zăpăcit așa de reŭ, încât ũ-am plătit la moment o rată din datorie.

Tot mai interesant.

A. Odată era să mă înec și un câne mŭ-a scăpat vieață.

B. Interesant, dar natural. Mie mŭ-a scăpat însă vieața odată un câne turbat.

A. Ah, minune! Cum așa?

B. Nu m'a mușcat.

Respuns sătenesc.

Moșul (în oraș): Mă rog, d-nule, unde locuște doctorul de vite?

Domnul: Lasă-mă 'n pace! Ce mă interesează?!... Nu știŭ!

Moșul: Hm, să vede că încă n'ăi fost bolnav!...

Tot speculant.

Șmŭle (cetește): „Cine trece Oltul mare? ... Este Tudor...”

Nŭ! Dache știe, dhe ce intrabhă?!?...

Fariseul.

Popa Burilă (Înainte de a se apuca de mâncarea unui purceleaș fript ce-ŭ sta pe masă în postul cel mare): Dŭmne Dumneŭeule, făcătorul ceriului și al pământului, a celor vădute și a celor nevădute! Dŭmne, cum să-ŭ pot mulțumi din destul, că nu m'ăi făcut și pe mine cu destinul acestei creaturi?!...

Respuns nimerit.

Dr Sfornea Coteorex: Cum e cu puțință, frate doctore, că deacă staŭ în creștet, mi se cobŭră sângele în cap, pânăcând stând în picioare, în ele nu mi se cobŭră?

Dr Cula Popoviciŭ: Fŭrte natural, frate: picioarele nu-ŭi sunt gŭle!...

Scandal.

(Chisindaniadă.)

Ilie Ștructăraș (După ce s'a îmbetat de nu mai știe nici drumul, nici timpul, cu atât mai puțin mer-sul, exclamă rădîmat de gardul lui Kohn): Din alaltăerŭi se făcu erŭ, din erŭ se făcu astăđi, din astăđi s'o face mâne sau chiar poimâne, și eŭ încă tot nu voiŭ fi ajuns acasă!... Știŭ, un adevărat scandal!

S'a trădat.

Nevasta: Fire-ăi al dracului bărbate! Să vede că n'am fost eŭ acasă; iară ai fost beat erŭ?

Bărbatul: Minciună. Cine ŭi-a putut minți așa ceva?

Nevasta: Vecina Mărinca mŭ-a spus, ea a auđit dela bărbatul ei.

Bărbatul: Măn-ce-ŭ rușinea mincinos! De unde o știe el asta, când el a fost beat ca un porc?!

Nevasta: Dar tu de unde știŭ, că el a fost beat?

Bărbatul: Cum să nu știŭ, că dŭră lângă mine a zăcut sub masă.

Lumpacius Vagabundescu.

— Despre amor, căsătorie și femei. —

— Ceŭ mai nefericiți boŭ sunt bărbațiŭ, pentru că ei pŭrtă jugul — femeesc.

— Ochiŭi femeștiŭ sunt niște brillante prețioșe, cari însă nu îmbogățesc, fără serăcesc pe cel ajuns în posesiunea lor.

— Vulpea de multe-ŭri scapă din cursa ōmenilor cu vr'un picior rupt, dar bărbatul din cursa femeilor nici odată fără — busunarul gol.

— Amorul e o bŭlă, care arare-ŭri se sfărșește fără — catastrofă.

— Căsătoria numai în primŭi anŭ e neplăcută; mai târđiŭ se dedă omul cu ea.

Respuns cuminte.

Ea: Cum, d-nule baron, că d-ta câte-odată ești energetic ca și un bărbat, altădată fricos ca și o femeie?

El: Aceasta se esplică dela originea mea; jumătate din antecesorii mei au fost bărbați, iar jumătate femei.

Pișcător.

Cavalerul: Un amic, profesor din Fizică, mi-a vizitat erî capul cu rațele lui Röntgen.

Cuconița: Înadevăr, curios lucru! Și... găsit' a ceva în el?

Știri teribile.

* **Reșinariadă.** Români din Reșinari sunt vestiți de «cavaleri», ce sunt. Și cum nu, când cu dragă voie dau onorar medicului comunal tocmai atâta, cât are și neica Fira din Mocirla pentru un descântec, adecă socotind în valută austriacă: *dece creștari* de-o vizită! Așa-î, că vi-se pare prea „mult“? Se nu credeți însă, că pentru suma aceasta se aleg numai cu un recept. În schimbul celor 10 creștari reșinării mai au dela medic și alte unsprezece daruri, ca și la o vânzare totală: *11 obiecte de 10 creștari!* Se amintesc câteva. Medicul le bătuște tina din curte; mamele au favorul că-și adorm copiii cu ușorință, putend se arate în persónă copiilor lor pe „domnul care bagă pruncii în sac“... Apoi, prin intrarea medicului în case li-se aerisează odăile; i-și îndreptează ceasul după al dlui medic ș. a., dintre cari amintesc favorul ce-l au reșinării de a *rîde cu hax*. Iată cum:

„Când îi lovește dorul rîsului, iar 'la ei acasă nu mai au de ce mai rîde, atunci ei cheamă „doftorul“. Iar' medicul, trezit din brațele lui Morfeu în mez de noapte, îngrijat de pacienții seși și presupunend vre-o bôlă subită, aleargă în ruptul capului se-î scôtă pe

reșinării din „gura morții“, când colo, i-și află pacientul ședend pe răstălnița patului cu luleaua în dinți!...

— Dapoi cum e, bade Ioane?

— Acuma-î bine, dle doftor, că mi-a trecut bôla, placă „pișula“ pentru osteneala dtale!...

Deacă cuconiș reșinării ar fi mai humani numai cât și cât, nu s'ar face de rîsul lunei, statorind medicului lor 10 cr. (di: o libră) pentru visite și deacă mnealor vor schimba acest „splendid honorar“, sigur că nici abuzurî nu s'ar mai întempla față cu medicul comunal, care e constrîns a-se scula din cel mai dulce somn pentru o glumă, sau maliție reșinărească. — Fiat justitia, aut pereat mundus!

* **Adevărat să fie?** Pardon, stimașilor cetitorî de ambele sexurî ai archipășărescului organ vulturesc, că acum odată suntem noi nevoiți a ne informa de la d-vóstră despre un fapt misterios, căci destul vă informăm și noi pe d-vóstră despre alte fapte. Adevărat să fie, că în septemănile trecute ilustrul scriitor român, d-nul Hilarion *Chendi* ar fi primit un prețios «cadoș» de la niște membrii mai vehemenți ai societății cosmopolite din Sibiiu, în semn de stimă pentru activitatea sa literară desvoltată în colónele „Familiei“, când cu rapórtele petrecerilor din Sibiiu?

Deacă e adevărat, întrebăm: Óre cu ocașiunea petrecerilor din chestiune, d-nul Hilarion de ce nu s'a îndestulit cu jocurile puse în programă, fără a mai aspirat și la o «Bătută» — *post festa?*...

* **Știri personale.** Amicul nost, prota *Moga* din Răbăganî a ținut scaunul protopopesc în crișma «La peatră» din Beiuș, unde chelnerișele 'l-au ales de «tătucă» ad honores. — D-nul protopop *Roxin* din Micherechiu a plecat la Giulia, unde se fac cele mai mari tēgurî de porci.

* **Fenomen.** În zilele acestea s'a vėđut o planetă prevestitoare de vreme bună pe ceriul „Tribunei Poporului“. Astronomul „Redivivus“ a numit-o de „Chestie importantă“. Se crede însă, că acest rar fenomen nu va mai apărea, fiindcă și acuma s'a putut observa numai la marginea orisonului.

* **Hymen.** D-nul *Sulla* Scărtógă, pantofar diplomat, s'a fidanțat cu gentila vėduvă *Parasca Pelle*. — Felicitările nóstre!

* **Distincțiuni cu lopata.** Archipășărească Majestate din Groiswardein s'a îndurat prea grațios a distinge din incidentul sosirei sesonului castraveșilor și a cucurbetelor pe următoarele notabilități:

1. *Kozta* de Feketebátor, polișaiu în Iudapișta, cu medalia cea mare de căstrăvete leșăsc, la gradul de *cașcavaler* cu șinóre;

2. *Csokán* Iszpász, nou profesor universitar în Iudapișta, cu crucea cea mare în spate, la gradul de *coleg* al animalului lui Christos;

3. *Bozán* Flocea, coșutist în activitate din Carac-iute, cu marea medaliă a ordului Lipót(mező) la gradul de *hirciog* (ungurește: herczeg);

4. *Barcsán* Pász, șeful «Kohn-Trolei» din Timișóra, cu mica cruce de cucurbetă, la gradul de *escroc* național;

5. *Decsán* și *Mezinyi*, universitarii din Cluj și știpendiști gozsdianî, cu rangurî funiculare, la gradul de *șpișli* naționali.

TELEGRAME.

Cuba, la 22 iunie n. D-nul sublocotenent Cornel Beu din Tilișca a sosit aici teafăr. La moment după călcarea pe pământul Cubei și-a documentat vitejia românească, bombardând o (nedescifrabil, posibil: naie) americană.

Arad, la 22 iunie n. D-nul Ioan Brinda, fostul dascăl în Tarian a sosit aici. La interviul unui colaborator dela «Tribuna Poporului» a răspuns, că abdică definitiv de la postul de învățător din Tarian pe cuvânt, că acolo nu se poate îngrășa și va recurge la Köbánya.

New-York, la 22 iunie n. Dubari de aici înțelegând despre sosirea românului Cornel Beu la Cuba, momentan au făcut mai multe comande de opinie la amicul Ilarie Crișian din Beiuș.

Partea serioasă.

PROCURAȚI

«Istoria Românilor»!

Celebra operă «Istoria Românilor» a savantului istoric român A. D. Xenopol, apărând în ediție populară, este dată ocaziunea fiecărui Român iubitor de gloriosul trecut al neamului său, să aibă aceasta monumentală scriere cu un preț de tot mic.

Marele istoric român, d-nul Xenopol, ȳice în precuvântarea sa la aceasta ediție următoarele: «Îmbrățișarea cea călduroasă, ce a întâlnit-o Istoria Românilor din Dacia Traiană în toate straturile poporului român, m'a convins, că scrierea mea răspundea unei lipse adânc simțite: cunoștința trecutului său. O singură piedecă rămânea de înlăturat, pentru ca rodul muncii unei vieți întregi întreprinsă de mine numai din dorința de a fi folositor neamului căruia aparțin, să devină o carte într'adevăr populară: înălțimea prețului ediției prime. Librarii frații Șaraga, cari au meritul cel mare de a fi introdus și la noi edițiile ieftine, spre luminarea poporului, mulțumindu-se cu un câștig de tot modest, m'au rugat a le permite să scotă lucrarea mea în ediție populară în 12 volume. Le-am acordat aceasta cerere, dându-le cartea spre tipărire fără nici un profit. Și așa știu, că nu se face avere din scrieri la noi, la Români. Deacă nu mă pot folosi eu de material din munca mea, cel puțin să se folosească iubitul meu popor din ea în chip intelectual. Tot pentru el a fost ea scrisă.

În aceasta ediție s'au omis notele. Ea a fost însă revădită, adăogită și îndreptată conform cu nouele descoperiri făcute de la tipărirea ediției prime încóce. — A. D. Xenopol».

Din aceasta precuvântare oricine poate vedea, că scopul scóterei acestei ediții a fost: respândirea «Istoriei Românilor» în toate straturile poporului românesc. Nu decí câștigul material, fără zélul național al marelui istoric A. D. Xenopol a dat impulsul scóterei acestei opere monumentale.

Întreaga operă constă din 12 volume și este recomândată M. Sale Regelui României Carol I.

Volumul I	cuprinde:	<i>Dacia până la 270 d. Ch.</i>
» II	»	<i>Dacia în vremea năvălirilor barbare (270—1290.)</i>
» III	»	<i>Muntenia și Moldova (1290—1456.)</i>
» IV	»	<i>Epoca lui Ștefan cel Mare (1457—1504.)</i>
» V	»	<i>De la Petru Rareș la Mihaiu Viteazul (1566—1593.)</i>
» VI	»	<i>Epoca lui Mihaiu Viteazul (1593—1633.)</i>
» VII	»	<i>Dela Mateiu Basarab și Vasile Lupu până la Constantin Brâncoveanu (1633—1689.)</i>
» VIII	»	<i>Epoca lui Constantin Brâncoveanu (1684—1714.)</i>
» IX	»	<i>Epoca Fanarioșilor până la 1812.</i>
» X	»	<i>Epoca Fanarioșilor de la anul 1812—1211.</i>
» XI	»	<i>Regulamentul organic (1821—1848.)</i>
» XII	»	<i>Revoluția din 1848 și Unirea.</i>

Aceasta celebră istorie, considerând, că prețul ediției prime s'a urcat la 30 fl., iar acum o poate avea oricine în ediție populară, numai cu 6 fl. 30 cr., (în acești 30 cr. se computează numai spesele de pachetare și prețul blanchetei de rambursă, precum și o parte din spesele avute cu aducerea operei din România), n'ar trebui să lipsească din nici o casă românească.

Doritori de a avea aceasta operă, se trimite 6 fl. 30 cr. (câtră care sumă deacă se vor mai adauge 30 cr., adecă de tot 6 fl. 60 cr., opera se va trimite abonentului francată) subsemnatei Administrației, unde sunt la deposit mai multe sute de corpuri complete din aceasta

valorosă scriere, orî să ne avizeze prin o simplă epistolă, la cas când apoi li-o vom trimite *cu rambursă postală* (Nachnahme).

Nu întârziati cu procurarea «Istoriei Românilor», că pôte mai târziu, considerând libertatea de care ne bucurăm adî în vechiul nost pămînt, nu vom mai putea respunde comandelor.

Administrațiunea „Vulturului“.

Anunțăm cu plăcere, că d-nul Romulus Bortoșiu (Don Ramiro), istețul nost colaborator, cu ziua de 22 iunie st. n. a intrat ca *colaborator intern* la fôia noastră.

Redacțiunea „Vulturului“.

Rugăm cu insistință pe toți acei on. abonați ai nostri, cari încă nu și-au achitat cu noi costul abonamentului pro simestrul presinte, să binevoiască a o face aceasta în cel mai scurt timp, căci la din contră lipsele materiale ne-ar constringe a le sista trimiterea fôiei.

Administr. «Vulturului»

POSTA REDACȚIUNEI.

Hegyes. Una, cea mai bunișoră, se publică; cealaltă nu lovește măsura cuvenită. Scrie mai des și cu mai mult umor, căci la stilizare te pricepi binișor. — Salutare!

Cabinetul de lectură (Iacobenî—Bucovina). Am primit cu mulțumită. Fôia vi se trimite începînd cu numărul de față. — Salutările noastre archipăsărești bravilor frați bucovineni!

N. N. O epistolă simplă am primit, manuscript însă ba. Ce pôte fi cauza?...

Myrios. Descendenți ai puternicilor Voevođi din Principatele române de odinioară adî de abia mai găsești întră Români transilvaneni. Totuși însă mai există câțiva, cari i-și trag originea drept dela trupina marilor Domnitori și cari cu tot dreptul pot fi pretendenți chiar ai tronului României, așa d. e. descendentul lui Matei Basarab e părintele Vasile Basaraba din Romos; alui Stefan cel Mare e *Stefanu Marî* din Chisindia; alui Michai Viteazul e *Michai Darabant* din Teremea;

alui Constantin *Brancoveanu* e *Iefta Brancoviu* din Chichinda-Mare, etc., etc., etc. — Atragem atențiunea diarului «*Adevărul*» asupra acestor nouă descoperiri archipăsărești. — Salutări cordiale!

P. Gi. (S.) Deu, ne interesăm foarte mult de sănătatea d-tale. Suntem foarte îngrijați și am dori să știm deacă ai trecut preste catastrofă orî ba. Fî bun liniștește-ne și ne scrie imediat, dar ca să fie mai cu leac, scrie-ne pe — *cuponul unei asămname postale.*

Beatrix. Întrebî, că de unde vin *lăcustele*? În timpurile mai vechi veniau din *Palestina*, iar acum vin din *Galiția*. În țerile mai cuminte, ca în Franța, România, Austria, Rusia, Spania, etc. se încearcă dilnic estirparea periculosei insecte infecte, iar noi, ca vaî de noi, stăm cu mâinile în piept, tolerândule și îngrășându-le. — Salutare!

I. I. (G.) Am făcut pașii necesari la locurile competente și credem, că «poștameșterul» d-tale va da de dracu.

O. Î-ți recomandăm cu totă bunavoința, că de fratele D. *Voniga* să nu te atingi, pentru că veđi, fratele *Voniga* are «spirituș» și știe face *cu dracu* și ușor s'ar putea întempla, că mâniindu-l, să te transpôrte în împărăția lui Bată-1 Crucea. — Aū n'ai cetit «spiritismul» din «Biserica și Școla»? Deacă da, nu ți-a însuflat nici un respect fratele *Voniga*, guvernorul lumei hasmelor?...

S. S. S. (L.) Știeam noi prea bine, că prota *Roxin* ne va face dificultăți la alegere, pentru că în nóptea precedentă am avut un vis de tot gróznic, anume: *un măgar ne lovea mereu cu piciorul.* -- E interesant, că nu numai noi, dar și D-rul *F. Duma* a visat asemenea. Și să mai dîci apoi, că visul nu prevestește nimica!

Mendelsohn. E mare deosebirea întră noi și întră d-vóstră: Noi ne putem boteza pretutindenea, pentru că *apă* în tot locul se află; dar d-vóstră nu vè puteți boteza orî unde, fiindcă *briclag* nu se găsește în tot locul.

A. C. D. (Bl.) Pardon! dar noi n'am fost conduși de răa intențiune. Vedem însă, că totuși ai *dreptate*. În viitor vom fi mai precauți. — Salutare!

I. Br. H. Mulțumită archipăsărească. Cređi, că noi, cât de debili suntem, nu-ți vom putea óre mulțumî cândva binefacerea? Ba da! Vei vedea! — «Serbus»!

T. Borsa. Am primit. Se publică. *Weiter!* — Salutare!

Preotului. Prețul «Vulturului» e 6 fl. pe un an, orî 1000 de «intențiuni» făcute totdeauna cu asistența alor 200 de preoți pe lângă cea mai severă controlă a fișpanului comitatului. Fiecare «intențiune» are să se documenteze Redacțiunei prin un atestat subscris de ministrul de culte și proveđut cu timbru de 50 de crucerî.

Arad. Noi tot așa am cređut, că *Goldiș* e cel mai păcătos popă, dar așa să vede, că vicarul nost e inger pe lângă «călugărul» d-vóstră. Sapienți sat. — Salutare!

T. Nonu. (Moneasa). Sosit în pace. Salutare!

Prețuri moderate.

La bereria lui

Mâncări gustușe.

M a r t i n D o b r á n s z k i

fost „Wittman“

în ARAD, strada Forray.

Promite o atențiune deosebită pentru publicul românesc.

Bere escelentă.

A R A D.

Vinuri bune.